

РЕШЕНИЕ

№ 3855
София, 26.03.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на четиринадесети март две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕМАНОИЛ МИТЕВ

ВЛАДИМИР НИКОЛОВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 1611/2017.

Николина Аврамова
Владимир Йорданов
ВЛАДИМИР НИКОЛОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Ш., срещу Решение № 7822 / 09. 12. 2016 г. по адм. д. № 6397 / 2016 г. по описа на Административен съд София-град – 28 състав, в частта му, в която е отхвърлена жалбата й срещу Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма]- [населено място].

В жалбата се излагат съображения, че обжалваното решение, в оспорената част, е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди, че исканата информация е достатъчно добре конкретизирана и е лесно определяема. Иска се отмяна на решението в оспорената част и отмяна в цялост на издадения административен акт. Претендира, че неправилно е осъдена жалбоподателката да заплати на ответника частично разноски, при положение, че е установена незаконосъобразност на акта, макар и в една негова част.

В съдебното заседание пред настоящия съд, касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Ответникът – зам. директора на [фирма]- [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва касационна жалба и моли да се остави в сила решението на Административен съд София-град /АССГ/. Претендира адвокатско възнаграждение, съобразно приложен списък на разноските.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд намира, че касационната жалба, е подадена от легитимирано лице, в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалвания съдебен акт, предмет на касационен контрол за законосъобразност, първоинстанционният съд е уважил частично оспорването по жалбата на Г. Д. Ш., срещу Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма]- [населено място]. В хода на съдебното производство е установено, че със заявление вх. № 2222 / 31. 03.

2016 г., Г. Ш., е поискала предоставяне на информация, касаеща: 1. „Договор № 5 за поддръжка, текущ ремонт на извънгаранционни автомобили от автопарка на [фирма]-[населено място] /[фирма]/, който предшества публикувания в профила на купувача документ и 2. Цялата налична информация, свързана с изпълнението на посочения договор № 5“.

С писмо изх. № 2416 / 14. 04. 2016 г. на [фирма], е уведомена молителката, че исканата информация по т. 2 от заявлението е формулирана много общо, поради което следва в 30 дневен срок да се уточни. Писмото е връчено на 18. 04. 2016 г., като в указания 30-дневен срок, който е изтекъл на 18. 05. 2016 г., не е постъпило уточнение.

С уточнение постъпило по електронна поща на 20. 05. 2016 г., Ш., е посочила, че желае да получи информация относно изпълнението на договор № 5, като не е в състояние да уточни в по-голяма степен искането, тъй като не познава документацията.

С Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма], е оставено без разглеждане искането, на основание чл. 29, ал. 2 от ЗДОИ, тъй като същото не е уточнено в указания срок.

От своя страна, първоинстанционния съд е приел, че по отношение на т. 1 от искането, не е давано указание за неговото конкретизиране и неправилно е оставено без разглеждане искането в тази част, поради което е отменил решението по т. 1 и е върнал преписката за ново произнасяне. По т. 2 съдът е приел, че след като същото не е конкретизирано в указания срок, правилно искането е оставено без разглеждане, поради което е отхвърлил частично жалбата и е осъдена жалбоподателката да заплати на ответника частично разноските по делото.

Предмет на оспорване по настоящото производство, е съдебното решение само в частта, в която е отхвърлена подадената жалба, както и по отношение на присъдените разноски на ответника. В частта, в която е уважена жалбата и е отменено решението на административния орган, съдебното решение, като необжалвано, е влязло в сила.

Настоящата инстанция, след проверка на доказателствата по делото, при съобразяване доводите на страните, намира че решението в обжалваната част, е валидно и допустимо, но е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон.

Принципно правилно е посочено от АССГ, че не е спазен дадения 30 – дневен срок за уточнение на искането, поради което на основание чл. 29, ал. 2 от ЗДОИ, същото може да се остави без разглеждане.

Неправилно обаче от страна на АССГ, е възприето становището на ответника, че искането по т. 2 било прекалено общо и се нуждаело от конкретизиране.

Видно е, че подаденото заявление за достъп до обществена информация, в двете си точки е взаимно свързано и в цялост е достатъчно добре конкретизирано. По т. 1 се иска договор № 5 за поддръжка, текущ ремонт на извънгаранционни автомобили от автопарка на [фирма] - [населено място], който предшества публикувания в профила на купувача документ, а по т. 2 -цялата налична информация, свързана с изпълнението на посочения договор.

Доколкото е конкретизиран договора, цялата налична документация свързана с неговото изпълнение, е лесно определяема и няма нужда от конкретизация. Така формулирано искането е достатъчно конкретно и принципно съответства на задължението на всеки административен орган, да изпрати цялата административна преписка по издаването на един акт.

Основателно се сочи в касационната жалба, че заявителят няма информация за това, какви документация има свързана с изпълнението на конкретния договор, за да може

същата да се конкретизира. В същото време, още в самото заявление за достъп, молителката е поискала достъпът по т. 2 от искането да се осъществи чрез преглед на място на документацията съдържаща се в досието на договора, поради което не е имало какво да се уточнява.

При това положение искането е достатъчно ясно и точно формулирано, поради което същото не е следвало да се конкретизира и независимо, че не е спазен дадения срок, органа не е имал основание да дава указания да се уточнява искането, а е следвало да се произнесе с решение по същество, на основание чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ.

Предвид изложеното, решението на Административен съд София – град, следва да се отмени в оспорената част, като се отмени и Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма], по отношение на т. 2 от заявлението.

При този изход на спора, доколкото изцяло е отменено оспорения акт, то и на ответника не се дължи присъждане на разноски. Касаторът в настоящото производство не претендира разноски, като не е и представен списък на разноските, поради което такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 7822 / 09. 12. 2016 г. по адм. д. № 6397 / 2016 г. по описа на Административен съд София-град – 28 състав, в частта му, в която е отхвърлена жалбата срещу Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма]– [населено място], както и в частта му на присъдените разноски.

ОТМЕНЯ Решение № 1 от 02. 06. 2016 г. на зам. директора на [фирма]- [населено място] по отношение на т. 2 от заявление вх. № 2222 / 31. 03. 2016 г.

ВРЪЩА преписката на зам. директора на [фирма]– [населено място] за произнасяне по същество по отношение на т. 2 от заявление вх. № 2222 / 31. 03. 2016 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.